

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 7 Februarie st. v.

„Pester Lloyd“ publică în numărul dela 16 Februarie o corespondență din Bucuresci, în care se face amintire despre constituirea sub protectoratul Prințului G. Bibescu a unui comitet însărcinat cu conducerea luptei pentru deslășirea Ardealului de Ungaria.

Țiarul „L'Indépendance Roumaine“ desminte scirea, că s'a constituit un asemenea comitet, ear' țiarul „Drepturile omului“ nu numai menține scirea aceasta, ci declară totodată, că este gata a publica numele celor trei membri ai comitetului.

Țiarul „Voința Națională“, organul oficios al actualului guvern din România, luând notiță despre scirea dată de „Drepturile omului“, desmințită de „L'Indépendance Roumaine“ și menținută cu îndărătnicie tot de „Drepturile omului“, încheie cu cuvintele:

„Însă dacă le este iertat conservatorilor noștri a se juca aici de-a războiul, ca nisce copii cu pâr alb ce sânt, ar trebui să nu uite o datorie ce avem către Românii de dincolo: aceea ca nu prin sburdălniciile de aici să asprim existența celor de dincolo!“

Le mulțumim fraților noștri dela „Voința Națională“ pentru amintirea acestei datorii, îi rugăm însă să fie încredințați și să-și dea silința de a încredința și pe alții, că „sburdălniciile“ de acolo mai presus de toate tot celor de acolo le strică și că o adâncă înduioșare ne cuprinde, când vedem că frați de ai noștri nu știu să prețuiască libertatea, de care au parte, și își risipesc puterile umblând după săcături.

Ne vine adese-ori să șicem, că bogăția pământului dintre Carpați, Dunăre și Marea-neagră este o nenorocire pentru neamul nostru, căci această bogăție a făcut din Țeara-Românească o mlaștină, în care se scurg toate existențele problematice ale țărilor din Orient, ea a dat societății culte române firea ușuratică și inclinarea spre resfățări, ea a creat pe pământul românesc cele mai stranii contraste sociale. Grecul din țările Balcanului, de pe măruntetele insule ale Mediteranei și din Levant, Bulgarul și Sârbul, Armeanul și Rusul, Românul, Maghiarul și Sasul din Ardeal, Germanul din Austria și din Germania, ba în timpul din urmă chiar și Italianul dela poalele depărtaților Alpi, când nu mai are în țeara lui ce să mănânce, se duce în România, ca să trăiască bine cu puțină muncă. Astfel s'a creat în țeară o clasă de oameni, din care partea cea mare nu are și nu poate avea conștiința poporului, fiindcă e străină de el, nu îl cunoaște, nu participă la durerile și bucuriile lui, — și această clasă compusă din fel de fel de elemente are sarcina de a conduce lucrarea de desvoltare a țării și a neamului.

Nu e destul atât.

Oamenii, care fac viața publică a României, mai sânt spulberați și în virtutea creșterii, de care au avut parte.

Alătura cu cei eșiți din scolile din țeară sânt alții, care și-au făcut studiile prin scoli din Ungaria, ear' alții cu cultură germană și mulți, de sigur prea mulți, care și-au petrecut tinerețele prin mlaștinele Parisului.

Este un lucru aproape imposibil a stabili unitatea de vederi în nisce elemente, care prin originea și creșterea lor sânt atât de deosebit dispuse și a porni un mai puternic curent de lucrare sănătoasă cu ele.

Și câtă vreme nu se va produce unitatea de vederi în cele mai distinse capete, ori-și-ce cap sec va pute să aspire la menire conducătoare în societate, căci lipsesce autoritatea, care ar trebui să-și înfrunte, lipsesce opinia publică hotăritoare, care îl face imposibil pe cel ce se pune în luptă cu vederile în general împărțite.

Un coconăș venit de curând dela Paris, unde a luat deprinderile existențelor catilinare din societatea franceză, poate să-și permită cea mai aspră critică asupra oamenilor de frunte ai țării, fără ca să-și compromită viitorul și pozițiunea în societate. Fără ca să cunoască țeara, trecutul, stările actuale și poporul ei, fără ca să-și fi dat câtuși de puțină silință de a se informa despre faptele oamenilor, ei află că tot ceea-ce s'a făcut, rău s'a făcut, tot ceea-ce se face, rău se face, că Brătianu e un despot plin de deșertăciune, Cogălniceanu un om compromis, Alexandri un versificator fără de spirit, Maiorescu un ignorant, Hajdău un om al fantasiilor juvenile și astfel mai departe. Și de ce să nu o facă?! Ei atrag prin aceasta atenția publică asupra lor, devin oameni interesați și se întăresc în plăcuta iluziune, că sânt oameni providențiali, meniți a drege tot ceea-ce înaintașii lor au stricat.

Acești oameni se numesc apoi „socialisti români“, își înființează un organ de publicitate, „Drepturile omului“, și-și dau aerul de putere în statul român. Și sânt în adevăr o putere, dar' una destructivă, precum destructiv e ori-și-ce element străin intrat într'un organism. Ori unde găsesce vre-un neajuns, ei se bucură de el, ori unde găsesce vre-o nemulțumire, ei profită de ea, ori unde găsesce vre-o amărăciune, ei își dau silința să o înăsprească, pentru neajunsurile, nemulțumirea, amărăciunea, aceste sânt ceea-ce face pe oameni accesibili pentru tendențele lor bolnăvicioase.

Era oare cu puțință, ca acești oameni să nu constate cu bucurie, că o parte din poporul român e agitată de o adâncă nemulțumire, și să nu facă încercarea de a profita de această nemulțumire spre a-și scoate ideile la maidan?!

Din nenorocire, ar fi foarte greu să găsim în România vre-un partid opozițional, care să nu fi avut mai mult ori mai puțin inclinarea de a abusa de nemulțumirea noastră spre a-i crea guvernului greutăți. Și dacă partide serioase n'au avut totdeauna destulă abnegațiune, ca să

respingă un asemenea mijloc de agitațiune contra guvernului, de ce s'o aibă nisce tineri ușuratici, cărora nimeni nu le cere socoteală pentru „sburdălnicia“ lor?! De ce să n'o facă, dacă e vorba, dușmanii României și ai neamului românesc, când găsesce în țeară oameni cu nume frumos, care sânt gata de a face treburile lor?! De ce să n'o facă ori-și-cine, când chiar între frații noștri emigrați de aici în România sânt unii destul de naivi, ca să creadă, că fac o treabă bună, când cochetează cu elemente, care compromit țeara, în care au găsit adăpost, și buna reputațiune a neamului nostru?

Compromit buna reputațiune a neamului nostru! — repetăm aceste cuvinte, căci numai de aceasta poate fi vorba.

E absurdă încercarea de a propaga idei sociale și tendențe revoluționare în mijlocul poporului român. Nu am ajuns noi încă în desvoltarea noastră la stările sociale, care îi fac pe oameni accesibili pentru asemenea propagandă, și mult timp încă spiritul de disciplină și iubirea de ordine vor rămâne cele mai de căpetenie însușiri ale Românului. „Socialistii români“ să-și țină minte, că ori cât de nemulțumiți am fi noi, Românii din țările supuse coroanei ungare, nu i-am dat încă nici odată guvernului ungar pretext legitim, ca să recurgă la forța publică față cu noi, să-și țină minte, că Țarul tuturor Rusielor, același Țar, care a fost ucis în capitala împărăției sale, a putut petrece ca om liber în mijlocul poporului român, în timpul unui război nu tocmai popular, fără ca să se fi suprimat o singură libertate publică.

Câtă vreme trăim în mijlocul acestui popor, nu ne temem nici de socialisti, nici de iredentisti, lucreze ei chiar sub patronatul Prințului Bibescu; ne cuprinde însă o adâncă întristare, când vedem, că o seamă de oameni, care ar pute să folosească țării lor, își risipesc prețioasele puteri ale tinerețelor în o lucrare netrebnică și abat și pe alții dela o lucrare mai folositoare, ba își dau silința de a ne zăpăci și pe noi și de a acredita în opiniunea publică europeană faima cea rea, pe care au răspândit-o dușmanii noștri.

Românul, atât aici, cât și preste Carpați, nu umblă după idei: el vrea să aibă hrana de toate zilele, adăpostul lui sigur și tigna lucrării pacifice: nu-i trebuie nici un drept, dacă le are pe aceste. O scim noi mai bine ca „socialistii“, căci nu sântem eșiți de prin mahalale, ci am mînat în copilăria noastră boii la plugul cărmît de părinții noștri. Dacă își iubesc dar' „socialistii“ țeara, care e acum țeara lor, și neamul, care e acum neamul lor, să lucreze cinstit, căci sânt încă prea multe de făcut acolo la ei acasă; ear' pe noi să ne lase în bună pace, căci sântem noi destui oameni, ca să ne putem pune înșine treburile la cale. Ei pot să-și potrivească simpatiile după pofa inimii lor: noi avem aici la noi acasă concetățeni de altă lege

și alt neam și trebuie să trăim bine cu dînșii, căci dat ne-a fost, ca la bine și la rău să rămânem nedespărțiți. Vrajba, în care trăim astăzi, ne seacă puterile, nu o mai putem duce așa, și de dragul nimenui în lumea aceasta nu vom curma lucrarea începută spre a ajunge la buna înțelegere.

Și dacă nu vom reuși?!

Vom rămâne de rușine, dar' vom ști, că ni-am făcut după cea mai bună convingere a noastră datoria!

Să o facă alții mai bine!

Revistă politică.

Sibiu, 7 Februarie st. v.

Delegatul dietei provinciale croate, baronul Ioan Zsivkovići a finit în ședința casei magnaților din 14 Februarie n. un discurs, care, sântem convinși, n'a putut fi de loc pe placul Maghiarilor, și cu atât mai puțin pe placul domnului Tisza. Dl Zsivkovići s'a folosit de privilegiul desbaterii bugetului și reflectând la vorbirile rostite în casa de jos, a șis între altele, că guvernul maghiar nu face absolut nimic pentru Croația, și că dispoziția în Ungaria s'a întors în contra Croaților. Înainte de toate s'a provocat la §-ul 70 al art. de lege XXX din 1868, ca să dovedească numirea comisuniu regnicolare, care după cum se scie s'a numit deja din partea dietei croate, ear' din partea dietei maghiare încă nu. După aceea a constatat oratorul, că în Croația tot mai mult se nutrește antipatia în contra Ungariei și în contra împregiurărilor actuale, și tot mai tare cuprinde loc dorința de a se lărgi cercul relațiunii de drept public și al alianței cu Ungaria. În fine face imputări guvernului maghiar, că până când acesta pentru ridicarea și prosperarea Budapestei sacrifică tot, pentru Agram nu face nimic. Protestează în contra concepției, ca și când Agram ar sta pe un nivou cu celelalte orașe simple din Ungaria, sau ar fi chiar inferior acelor. Țice, că cu privire la ajutorare din partea statului, Agramul ar trebui să se ție în considerare numai decât după Budapesta, ear' celelalte orașe au să se pună numai în a treia linie.

Domnilor noștri nu le-au plăcut adevărurile aruncate de baronul Zsivkovići și „Pesti Napló“ reflectându-i în numărul de ieri, țice că Segedinul, Dobrișinul, Timișoara, Clujul, Aradul și alte orașe în multe privințe zac mai aproape de inima Maghiarilor, ca Agramul! Și tot numitul țiar ne spune că d-nul de Zsivkovići a fost în casa de sus mai de multe ori îndrumat la ordine și a cincia oară chiar de domnul Tisza, care i-ar fi răspuns vorbitorului, că dacă Croații voiesc prin amenințări să câștige ceva dela Ungaria, și dacă Zsivkovići pune o astfel de alternativă: că, sau faceți ceea-ce dorim, sau se va întâmpla asta și asta, atunci de sigur vor afla pe Maghiari în acea dispoziție, de nu va face nici atât, cât ar fi voit poate să facă pentru ei. Nouă ni-ar plăce să șicim, când am pute afla pe Maghiari odată în dispoziție, de a face ceva și pentru celelalte naționalități?

Cu privire la proiectul pentru reformarea casei de sus e răspândită părerea prin cercurile dietali, că guvernul totuși voiesce să facă din proiectul acela chestiune de cabinet. Anșă la hotărîrea aceasta să-și fi dat rezultatul cel splendid al discursului domnului de Apponyi.

Anume guvernul crede, că în urma aceluia discurs s'ar fi alterat încrederea, pe care i-a oferit-o până acum de voie bună majoritatea și voiesce prin aducerea pe tapet a cestiunii de cabinet a-și câștiga pentru proiect o majoritate imposantă, și a influența de altă parte și asupra acelor „pairi“, cari până acum nu s'au alăturat opozițiunii casei de sus. Dispoziția însă e în casa magnaților intru atâta încât nici în cea mai puțină măsură, încât nici că se mai poate omul gândi la aceea, că proiectul guvernului va avea o majoritate cum se cade.

Acțiunea Italiei la Marea-roșie n'a produs încă până acum nici o corespondență diplomatică. Prin așa ceva s'ar altera numai echilibrul politic, deoarece cum punea puterilor imperiale, întărită prin influența Franciei e destulă, spre a modera ori-ce acțiune, care ar fi primejdioasă pentru pacea Europei. Cu toate acestea o telegramă din Roma ne spune, că Franția voiesce a ocupa Tripolis-ul, spre a se revanșa pentru ocuparea orașului Massauah, și Mancini se se fi declarat, că Italia nu poate trece în liniște cu vederea așa ceva.

La procesul de presă în contra „Tribunei“

„Siebb. Deutsches-Tageblatt“ scrie:

La 3 Februarie de „achitați“, care s'a pronunțat în Sibiu redactorului responsabil și directorului ziarului românesc „Tribuna“, — a respuns presa maghiară cu un strigăt puternic de indignațiune. Deja a doua zi deputatul Blasiu Urban, din incidentul acestei achitări, a interpellat în terminii cei mai aspri pe ministrul de justiție și a cerut cu insulte furioase, „în contra șerpilor sușăitori și a viperelor încălțite la sinul nostru“ va să dăcă în contra Românilor și Sașilor, — ștergerea curții cu jurați din Sibiu. Diarele maghiare scriu pe cât se poate în o limbă și mai infuriată. Toate fără deosebire, dela oficiosul „Nemzet“ până la radicalul „Függetlenség“ scuipe mânia și indignațiune asupra aceluia verdict și fără temere aruncă asupra capului Românilor și al Sașilor acusa grea de planuri tradatoare. Probele de încercare comunicate de foaia noastră dau o mică idee despre larma de coribanți, care resună acum prin pădurea de diare maghiare. Își dau aerul ca și când ar avea de a face cu bande revrătoare de ucigași dinamitarzi. Unele din aceste diare, cari condamnă în articolul din „Tribuna“ „agitarea“ cu atâta necruțare se în tonul celei mai indignațiune morale, se fac înseși, în un mod cu mult mai de condamnat vinovate de agitare. Sau nu e oare agitare în înțelesul §-lui 173 al codului penal, când se ponesc o goană fără margini în contra curții cu jurați, care e o „instituțiune constituțională“, — după cum se face aceasta în „Pesti Hirlap“ și în „Nemzet“? Sau ce se di-

cem când „Üstökös“, în numărul seu apărut la 7 l. c. n. timbrează pe singuraticii jurați din Sibiu cu batjocure necualificabile (tâlhari, ștrens-gari și alte asemenea) și în loc de viț folosesc negenat injuria, că articolul „Tribunei“ „agitează numai câni“?

Poate între astfel de împregiurări vocea minții moderate, a moderațiunii prudente, conta, că va fi ascultată în larma sêlbatecă? Ni-e teamă că nu, și pe lângă toate aceste nu ne vom sfii de a încerca clarificarea spiritelor agitate. Aceasta o perinde datorința publicistică chiar și în cazul, dacă acusa de înaltă tradare și conjurațiune cu „agitațiunea-dacoromană“ nu ar fi ridicată și în contra noastră mai mult ori mai puțin pe față. Constatăm însă pe față îndată la început, că anatemă unisonă a diarelor maghiare în contra curții cu jurați din Sibiu nu ne surprinde nici cât de puțin. La aceasta trebuia să se aștepte ori-și-cine, care cunoaștea susceptibilitatea de mimose a diaristicii maghiare când e vorba de cestii naționale. Afară de aceea ea a dat semn de marea sa agitație deja din incidentul procesului de presă în contra „Observatoriului“ înainte cu abia 8 săptămâni. Încă o îmbolditură mică și mina plină de prav trebuia să se descarce. Nici nu se va mira nime, dacă între cele 5—6 milioane de Maghiari probabil nu se va afla nici unul, care în acest cas să nu fie de o inimă și un cuget cu foile maghiare. Aceasta încă nu e greu de explicat, deoarece cetitorul de diare maghiar nu ajunge în poziția de a-și câștiga o cunoștință obiectivă basată pe cunoașterea exactă a casului, despre care voiesce să judece. Tot astfel stă lucrul și în cazul din cestiune: cele mai multe diare maghiare au adus asupra procesului în contra „Tribunei“ articole prime înfurate. Toate au adus partea de căpetenie a articolului incriminat și pledoarul procurorului de stat și puțini au amintit în extrase scurte, și încă cu atacuri de ură personale, apărarea acusaților și a soțului lor de drept; nici unul nu a fost dispus de a comunica vorbirile acusaților și a apărătorului lor din cuvânt în cuvânt după cum reproduce și acusa. Cum e cu puțință să-și facă cetitorul maghiar judecată nepreocupată și dreaptă pe baza acestor informațiuni unilaterale? Noi credem, că prima poruncă a dreptății e de a nu condamna pe nime fără de a-l fi ascultat și cu atât mai virtos nu e iertat aceasta, când e vorba despre lucruri atât de însemnate ca și o acasă pentru crima de agitare. „Eines Mannes Rede ist keine Rede, man muss die Teile hören beede.“ (Să se asculte și cealaltă parte) — așa sună o axiomă veche germană neresturnabilă.

În o țeară, care e locuită de popoare atât de deosebite în privința limbii și în care susceptibilitatea națională e atât de mare ca și în patria noastră, prima poruncă ar trebui să fie, ca să te nisuesci după dreptate și obiectivitate strictă în judecarea declarațiunilor și a faptelor, pentru care se fac responsabili membrii, altui popor sau chiar poporul însuși. O procedură contrară conturbă buna înțelegere a popoarelor, fără de care acest stat rămâne sgduuit în adâncul fundamentului seu. Pornind din acest punct de vedere n'am fi aflat condamnat lucru, dacă presa maghiară s'ar fi restrîns de a aproba

asprimea limbajului din „Tribuna“. Nici noi nu îl aprobăm și sîntem convinși, că nici jurații din Sibiu, cari au fost chemați a judeca asupra articolului incriminat al „Tribunei“, nu sînt învoiați cu expunerile singuratic și cu modul exprimării. De aceasta se deosebesce însă împregiurarea de a nu fi învoit cu un articol de diar sau de a-l declara de punibil.

Jurații din Sibiu n'au fost chemați a da expresiune desaprobarii sau aprobării lor asupra articolului „Tribunei“, ci au fost chemați numai de a se pronunța, dacă articolul în chestiune posedă semnele unei determinate fapte punibile.

Cine voiesce dar' să supună unei critice verdictul curții cu jurați din Sibiu, trebuie să supună mai întâiu unei examinări serioase dispoziția legii, despre care e vorba, deoarece judecătorul are de a judeca după lege, ear' nu după patriotism sau simțăminte nedefinite. Judecătorul, care se lasă determinat de alte motive — fie aceste cât de nobile — ear' nu de lege, — e un judecător rău. Acela, care nu dămnă pe un judecător din cauză, că acesta a proces conform legii, ear' nu după simțăminte, e un patriot și mai rău, deoarece acela sgduie o basă a statului: autoritatea judecătorească, carea i compete unei judecatorii a poporului după cum e curtea cu jurați, tot astfel ca și judecătorilor numiți.

Baremi una dintre foile, cari au început lupta în contra curții cu jurați din Sibiu și revrătesc în mod demagogic, făcut-a oare încercarea de a măsura verdictul acestei curții cu jurați conform dispozițiunii legii, despre a cărei aplicare era vorba? Nici una n'a învrednicit, baremi cu examinare superficială, §-ul 173 al codului penal, pe basa căruia „și-a răzimat procurarea și aplicarea conform căruia expres 'și-a îndreptat cătră curtea cu jurați întrebarea relativ la punibilitatea articolului. Aceste foi au preferat a scoate din complexul articolului pasagiul cu deosebire incriminat: . . . „trebuie neapărat să pândim ocaziunea de a-l sgdui din temelii, să-i căutăm pretutindenea dușmanii ca să ne unim cu ei, să ne silim să-i facem dușmani pretutindene unde străbatem“. Această smulgere nu e onorifică, dar' de sigur prin aceea lectorul e mai ușor sedus de a afla în acest pasagiu, dacă e smuls din complexul lui și comunicat singur, o agitare, decât dacă se reproducea întreg articolul „Tribunei“. Dacă însă această propoziție se aduce în legătură naturală și logică cu expunerile premergătoare și cu întreg spiritul articolului, în acest cas apare în altă lumină, apare ca un avertisment, care arată consecuențele unei politici greșite de naționalități și perde apoi caracterul unei provocări de a câștiga statului dușmani.

Ba mergem mai departe și presupunem deși nu admitem: că pentru pronunțarea verdictului e indiferent, dacă se smulge ori nu această parte cu deosebire incriminată din complexul celorlalte declarațiuni ale articolului. Întrebăm acum: Poate-se aplica §. 173 al codului penal la acest pasagiu? §-ul 173 dăce:

„Cu închisoare de stat până la 5 ani e de a se pedepsi acela, care atacă în modul descris în §. 171, inviolabilitatea persoanei Regelui succesiunea legală de tron, forma constituțională

de guvernare sau puterea obligatoare a legii; precum și acela, care agitează în contra singuraticilor instituțiuni ale constituțiunii, în contra raporturilor ce celalalt stat al monarhiei sau în contra comuniunii de stat dintre țările, cari formează statul ungar, în contra drepturilor legale ale Regelui, ale dietei, ale comisiunilor dietei sau ale delegațiunilor chemate a se înțelege cu privire la afacerile comune“.

Atacă deci articolul „Tribunei“ inviolabilitatea persoanei monarhului, succesiunea legală pe tron, forma constituțională de guvernare sau puterea obligatoare a legii? Ba, prin nici un cuvânt. Nici procurorul de stat n'a afirmat așa ceva. Sau ațită articolul în contra vreunei instituțiuni constituționale? Dacă ar fi acest cas, atunci ar trebui să se descrie mai de aproape și instituțiunea, în contra căreia se agitează. O astfel de descriere mai de aproape însă nu i-a fost posibilă nici procurorului de stat. Pentru aceea d-sa a argumentat astfel: dacă odată agitatea în contra singuraticilor instituțiuni constituționale e punibilă, atunci ar trebui cu atât mai virtos să fie punibilă agitatea în contra constituțiunii întregi. Argumentarea aceasta e în sine inexactă. Dacă legea declară o faptă anumită de punibilă, pentru aceea o altă faptă, care seamănă cu aceea, încă nu e punibilă până atunci, până când nu se declară și aceasta de punibilă prin lege. E un principiu cardinal al dreptului penal, ca extinderea punibilității să nu fie admisibilă pe calea analogiei. Poate să fie o greșeală a legii, că o faptă punibilă nu e declarată apriat de punibilă, însă judecătorul nu e legislator, și nu e chemat, de a umple golurile legii, ci de a întrebuița legea existentă. Abstragînd dela aceste, noi dăcem: Agitează articolul „Tribunei“ în contra constituțiunii ungurești? Prin nici un cuvânt. În fine ce e constituțiunea ungurească? Noi nici nu avem un așa numit document constituțional. Noi nu avem nici legi fundamentale, cari ca legi constituționale s'ar pute pune față cu alte legi. Din ce punct de vedere precede articolul „Tribunei“? Din punct de vedere al faptului, că pertractarea judecătorească în contra a doi acusați de naționalitate germană din Sibiu a decurs în parte în limba maghiară, ear' acusa și apărarea aceluia a decurs singur numai în limba maghiară, și că e în contra umanității, de a lipsi pe acusați de posibilitatea de a urmări cu atențiune mersul unei pertractări conduse într'o limbă, pe care nu o înțeleg, și care pertractare decide asupra vieții și morții lor. Ce și dispune legea în privința aceasta? §. 9 al articolului de naționalitate (XLIV din 1868) hotărăse apriat: „În toate acele procese civile și criminale, cari sînt de a se continua pe lângă intervenirea unui avocat, e de a se susține la judecătorii de prima instanță cu privire la limbă atât la purtarea procesului, cât și la aducerea sentinții pe tot locul datina de până acum, până-ce corpurile legiuitoare nu vor hotărî definitiv atât în privința regulării definitive a judecătorilor de prima instanță, cât și în privința introducerii procedurii verbale. Datina de până acum a fost la tribunalul din Sibiu în contra acusaților germani întrebuițarea limbii germane. Legislațiunea n'a schimbat nimic, nici n'a hotărît nimic despre regularea definitivă

Foia „Tribunei“.

În bărbierie.

Schiță de Mark Twain.

(Urmare și fine.)

După toate aceste, bărbierul începuse să mă rață, înfingându-și mereu degetele în obrazii mei, ca să întindă pelița, folosindu-se după împregiurări de nasul meu ca de un mănunchiu spre a-mi învîrți capul când la dreapta, când la stînga, precum îi era mai comod lui să mă rață tușind și scuipe mereu.

Câtă vreme el își făcea de lucru pe partea lipicioasă a obrazului meu nu aveam nimic de suferit. Când începuse însă să mă smănțească și să-mi sgarie bărbiile, îmi eșiră lacrimile în ochi. Nu-mi mai păsa, că se apropiase într'un mod foarte primejdios de mine; nici de mirosul de usturoiu nu mai țineam seamă, căci bărbierii toți sînt, precum se vede, consumatori de usturoiu; el mai avea în el ceva ce mă făcea să mă tem, că va putrezi de viu și aceasta mă puneam în mare îngrijare. Acum îmi viri degetul în gură, ca să se ajute la raderea buzei mele superioare, și cu această ocaziune făcui din în-

tîmplare descoperirea, că una dintre funcțiunile lui în bărbierie era și curățirea lămpilor de petroleu. Mă întrebam adese-ori cu curiositate, dacă o fac aceasta calfele ori patronul el însuși.

În timpul acesta îmi petreceam ostenindu-mă să ghicesc, unde mă va tăia acum cu mai multă probabilitate; el însă m'a prevenit și mai înainte de a mă fi lămurit eu asupra lucrului, m'a tăiat în mușea bărbiei. Se puse numai decăt să-și mai ascuță brițul, ceea-ce ar fi trebuit să facă mai înainte. Nu prea îmi place să fiu prea din temelii ras și nu aș fi voit să-l las să dea încă odată năvală asupra mea. Făcui dar' încercarea de a-l determina să-și pună brițul la o parte, căci mă temeam, că se va apuca de cealaltă parte a bărbiilor mele, o parte cu deosebire jingășă, pe care brițul nici că poate s'o atingă de două ori, fără ca să facă mari stricăciuni. El mă încercă însă, că nu are de gând, decăt să nețedească câteva mici proeminente, dar' în momentul acela brițul îi scapă asupra terenului oprit și de odată se iviră și buburuzele usturătoare, de care mă temusem, și răspuseră la invitare, drept nise urmări ale excesului de zel bărbieresc. El își muia acum servieta în rum roșietic și mi-o stropi în mod urcios peste toată fața, ca și când vre-un om s'ar fi spălat în ăst

mod vre-odată. Apoi mă sbici ear, lipindu-mi partea uscată a servietei de obrăzi, ca și când vre-un om 'și-ar fi sbicit vre-odată astfel obrăzii. Un bărbier însă numai arare-ori îl șterge pe om precum se cuvine unui bărbier.

Urmându-și operațiunea, el îmi puse tot cu cărpa rum roșietic pe locul tăiat, astupă rana cu scrobeală pulverisată, o muia din nou cu rum roșietic, și ar fi continuat în vecii vecilor cu astuparea și muirea, dacă nu aș fi protestat și nu l-aș fi rugat, să lase toată treaba în scirea lui Dumneșeu. Acum îmi umplu toată fața de pudră, mă îndreptă și începuse să-mi brăzdeze părul cu amîndouă mâinile și să-și supuie apoi degetele unei cercetări critice. Îmi făcu propunerea să-mi curăț părul, afirmînd, că e trebuință, mare trebuință de aceasta. Îi spuseiu, că abia ieri am fost la baie, unde l-am curățit, de mai bine nici că se poate.

Cu aceasta ear' l-am apucat. El îmi recomandă acum „pomada admirabilă a lui Smith“ și-mi oferî un flacon să-l cumpăr. Refusaiu. El îmi lăudă noul parfam, „Încăntarea mesei de toaletă“ a lui Ione și declară, că e gata să-mi vîndă o porțiune. Îi refusaiu și aceasta. El îmi oferî un fel de grozăvie pentru curățirea dinților, propria lui invențiune, și când îi refusaiu și

aceasta, făcu încercarea de a intra în tîrg cu mine asupra bicriurilor.

După-ce nu știu nici cu această ultimă întreprindere a sa, el se întoarse ear' la meseria lui, îmi umplu tot corpul de pudră, nefăcînd excepție chiar nici cu picioarele, îmi unse în ciuda tuturor protestărilor mele tot părul cu ulei, îl frecă și scoase o însemnată parte din el cu rădăcini cu tot, ear' restul îl peptenă și-l peria, făcîndu-mi dinapoi o cărare lungă din crescut preste ceafă și lipind șuvița totdeauna înderetică de frunte. Peptenându-mi apoi și sprîncenele rare și mînjindu-le cu pomadă, el îmi mai ținu apoi o disertațiune despre minunățiile unui cățeluș al lui, pătat în negru și brun, până când nu auđiu șuierătura locomotivei dela trenul de meadă-și; încercîndu-mă astfel, că am perdut și acest tren cu cinci minute. Acum îmi luă servieta, îmi mătură ușurel obrazii cu ea, mai trecu odată cu peptenul prin sprîncene și strigă vesel: „Următorul“.

Doouă oare în urmă acest bărbier fu lovit de apoplexie și cădu mort la pămînt. Mai aștept încă o di și apoi îmi răsbur, — o să mă duc la înmormîntarea lui.

a judecătorilor de prima instanță, și despre introducerea procedurii verbale, „datina de până acum” însă totuși s'a schimbat dela anul 1881 încoace, nu prin lege, ci prin o hotărâre a tribunalului din Sibiu, care în urma constituției n'are dreptul legislativ. Dacă articolul din „Tribuna” se jeluise asupra unei fapte, ce nu stă în acord cu legea, cine va mai pute considera într'aceea o agitare în contra constituției.

Sau agitează articolul „Tribunei” în contra raporturilor cu celalalt stat al monarhiei ori în contra comuniunii de stat a țărilor, cari compun statul ungar, sau în contra drepturilor legale ale Regelui, ale dietei, ale comisiunilor dietei sau în contra delegațiilor chemate a pertracta afacerile comune? Nici decât! Nici procurorul de stat nu a susținut așa ceva cu nici un cuvânt.

Dacă dar' articolul „Tribunei” din nefericire nu se poate subsuma §-lui 173, puteau oare jurații din Sibiu să răspundă altcum decât cu *ba!* la întrebarea, că învoală acest articol o agitare în contra vre-unei instituții a constituției în sensul §. 173? Să fi răspuns — în contra convicțiunii lor — cu *da?* În acest cas ar fi păcătuit în contra jurământului, ce au depus și ar fi fost judecători neconștiențioși și și patrioți răi.

Dacă dar' cu toate aceste se susține și ațîță agitația selbatecă în contra curții cu jurați din Sibiu, ușor observă fie-cine intențiunea.

Cronică.

Clasa a patra de feciori ajunge în anul acesta la asențare și anume în cercurile de întregire ale regimentelor n. 2, 31, 64, 82 în comitatul Sibiuului în toate cercurile de asențare.

Tragerea la sorți a feciorilor ce vin sub asențare în a. c. și sînt de competență în Sibiu se va efectua la 20 l. c. n. în sala comunității. Sînt îndreptății a se prezenta la tragere cei-născuți în anul 1865.

Petrecere cu joc vor arangia Sămbătă în 21 l. c. n. pompierii voluntari din Sibiu, la care prelîngă membrii ordinari sînt invitați și membrii ajutători și toți spriginitorii acestui institut.

Invitare la concertul învțăceilor lui Carol Schultz ce se va ține Duminică în Febr. n. la oarele 7¹/₂ seara în sala dela hotelul „Imperatul Romanilor” cu concursul d-nei Theresia Porschinsky, presidenta clubului de cîteră din Sibiu, a d-soarelor: Albrecht, Engber, Herberth, Nadaskai, K. Wolf, E. Zacharias, Adolf, Ott, Reinert, E. Wolf, A. Zacharias, Zacharides, precum și a d-soarei Elisa Pongratz, și a d-lor C. d. Ackerfeld, Gunesch, Popa, Wolf și mai mulți domni diletanți. După concert urmează joc. Prefurile: Logea mare 2 fl. 50 cr.; logea mică 2 fl.; intrarea în sală 40 cr. Biletele se pot căpăta la dl F. Michaelis, la trafica cea mare, precum și seara la cassă.

Reuniune de cultură slovacă. În anul 1874 „Matica” slovacăască a fost disolvată sub pretext de agitații nepatriotice îndreptate în contra statului maghiar. Baniile acestei societăți i-a luat guvernul în administrațiune. De atunci fondul „Maticii” dimpreună cu interesele s'au ridicat la suma de 100,000 fl. Această sumă se pare că se va da acum unei reuniuni de curînd înființate în scopul „îndestulării trebuinței spirituale a populației slovacă”. Această reuniune și-a propus de a „destepta și susține” în poporul slovac iubirea de patriă și conștiința convețuirii de 100 de ani cu poporul maghiar prin lectură patriotică estină și în cas de lipsă chiar gratuită. Intemeetorii acestei reuniuni aparțin celor mai probați șovinisti din Ungaria-de-sus, precum Bela Grünwald și Gavriil Boros. „Această „reuniune slovacăască” — observă „Siebenbürgisch-deutsches Tageblatt” — câștigă forma unei reuniuni de maghiarisare cu o inscripție deosebită, pentru care au servit banii înșiși Croații. Se pare că a opera cu totul pe față cu societățile de maghiarisare n'ar prea merge și se încearcă a îmbrăca același lucru în o altă haină nevinovată.”

Casse de păstrare postale. Ministrul de comunicațiune bas. Kemény va prezenta dietei în curînd un proiect de lege despre înființarea de casse de păstrare postale.

Restanțe de dare în comitatul Pojonului. Conform raportului, cetit de inspectorul de dare al comitatului Pojon în una din ședințele comisunii administrative ale acestui comitat, restanțele de dare cu finea anului 1884 au fost în suma de 715.107 fl. 31 cr. În luna Ianuarie 1885 s'au plătit 49.267 fl. 95 cr., mai reastează încă, cu restanța anului curent, 1092 fl. 935 fl. 85 cr., adică 95% din datoria totală. Din taxele pentru eliberare dela miliție a fost cu sfir-

șitul lunei Ianuarie restanță încă o sumă de 81.982 fl. 77 cr.

Vênătoare neașteptată. Petrarul Vittorio Astegero, ocupat în Brețcu, e cel mai vestit om în acel ținut. Trimis adică de stăpînul seu, un anumit Fejér, să caute în pădure nise trunchi de brad a fost surprins de o ursoaică. Fără de a-și perde prezenta a îndreptat o lovitură de pușcă în peptul dușmanei sale care s'a și rostogolit la pămînt. Astegero — Italian — a mers apoi pe urma ursoaicii și în vizuină a aflat un puui de urs pe care l'a dus apoi acasă viu.

Senatul României a ales ieri vice-pesident pe d. Al. Orăscu, în locul d-lui V. Alexandri, numit ministru plenipotențiar la Paris.

O nouă societate de economie politică în București. Luni seara s'au întrunit în casa d-lui Em. Protopopescu-Pache membrii noii societăți de economie politică.

Erau prezenți 19 membri sub președinția d-lui Alex. Petrescu, consilier la înalta curte de casațiune.

S'au discutat și s'au votat statutele societății și s'a ales biroul, care, după cum ne spune „România”, e astfel compus:

Președinte: d. Alex. Crețescu, primul președinte al înaltei curți de casațiune.

Vice-președinți: d-nii Alex. Petrescu și P. S. Aurelian.

Secretari: d-nii Em. Protopopescu-Pache și N. a Popovici.

Ședința viitoare va ave loc Luni, 23 Februarie, 8 oare seara în același local.

Ordinea zilei pentru acea ședință s'a hotărît a fi: „Este sau nu oportun a se întemeia o industrie națională în România, și cari ar fi mijloacele pentru întemeierea ei?”

Sînt înscriși pentru a tracta această cestiune: d-nii P. S. Aurelian, Em. Protopopescu-Pache, Barbu Ștefănescu și Al. Petrescu.

D. P. S. Aurelian, fost ministru de agricultură și de scoale în România, a primit împreună cu crucea de comandor al ordinului legiunii de onoare, două scrisori, una dela d. Jules Ferry, prim-ministru, și J. Méline, ministru al agriculturii.

Artista română Elena Teodorini, după cum e informat „Românul”, îndată ce își va termina angajamentul la opera din Madrid, va pleca la Viena, unde va da o serie de țece reprezentațiuni. Dela Viena, artista se va îndrepta spre București; contrar însă scirilor răspândite, ea nu va da nici o reprezentațiune în țeară.

Agata Bărsescu, reprezentând Vinerea trecută pe Klärchen din „Egmont” de Goethe, a fost cuprinsă de o boală de inimă în chiar decursul reprezentației. Eacă ce scrie despre aceasta corespondentul „Liberalului” din Iași:

S'au început la timpul obișnuit. S'au jucat patru tablouri. În două, în cari a apărut zimbotoare și vecinică cântătoarea Klärchen, transportul tuturor fi mai presus chiar decăt la prima reprezentație. Costumul albastru ce purta d-ra Agata Bărsescu, un costum ca a Margaretei din Faust, o făcea și mai plăcută și mai atrăgătoare de cum fusese în seara precedentă.

Gândiți ce crudă impresiune a trebuit să facă în inima tuturor privitorilor, când înainte de a se ridica cortina asupra tabloului închisoarei lui Egmont, regisorul veni să anunțe că d-ra Bărsescu, fiind lovită subit de o boală de inimă, este după consultația medicului în neputință de a urma cursul reprezentațiunii.

O adevărată durere se imprimă pe fața tuturor, și cu toate că spectacolul continuă cu ceilalți actori, publicul tot — dar' tot, — părăsi sala.

Și eu făcui ca și publicul; făcui mai mult, căci preste trei oare părăsiu chiar Cernăuții, de oare-ce biletul de 48 oare ce mi-l scosesem la graniță expira și amplotul vama ce 'mi-l eliberase, nu se arăta nici decum complexant de a-mi îngădui o întârziere de alte 48 oare, fie chiar pentru bunul motiv de a fi ascultat pe celebra Agata Bărsescu.

Și, suindu-mă în vagon, și așteptând ca clopoțelul gării să sune pentru a treia oară, simțiu de odată, că ceva căldicel se strecoară din ochiul meu drept, un suspin îmi scăpă din gît, împreună cu cuvintele:

— „Sărmana Agată!”

Aceasta este soartea, care așteaptă pe toți adevărații artiști, dotați de providență cu o inimă artistică, simțitoare, genială. Cei ce nu caută a face din scenă decăt o tarabă, pe care își speculează punga și-și expun corpul, într'un interes cu totul divers dramaturgiei, aceia nu sufer de inimă, aceia trăiesc cît zidul Goliei.

Să sperăm însă, că cruda boală, de care fu cuprinsă Vinerea trecută scumpa noastră compatriotă artistă, va dispăre cît mai curînd, și cu toți cei ce iubim arta adevărată și ne închinăm înaintea talentului măreț, o vom pute curînd sau mai târziu, vedea, judeca și admira.

Madame Judic în București. Se vorbesce de sosirea în curînd în București a d-nei

Ana Judic, artista favorită a publicului Parisian. D-na Judic ar da o serie de țece reprezentațiuni dela 18 Aprilie încolo.

Cutremur de pămînt în România. Duminică noaptea s'a simțit un cutremur în Adjud, Bârlad, Brăila, Huși, Măcin și în București, pe la miezul nopții.

Agencia vapoarelor pe Dunăre face cunoscut, că cu începere dela 4/16 c. vapoarele de postă vor circula de trei ori pe săptămână între Orșova și Giurgiu precum urmează: Plecarea dela Orșova la Giurgiu: Joi, Sămbătă și Luni 4 oare p. m.

Plecarea dela Giurgiu la Orșova: Mercuri, Vineri și Duminică la 10 oare a. m.

Când ghița, care stă acum la Ostrov se va retrage, vapoarele vor circula până la Galați.

Pentru mărfuri — excl. mărfuri voluminoase, — care s'ar preda ca mărfuri de mare iuteală și pentru care s'a calculat până adî dubla taxă de clasa I, de aci înainte se va calcula numai dubla taxă de clasa II.

O serată la Ploesci. Sămbătă, 2 Februarie v. societatea pentru învățatura poporului român a dat o serată la Ploesci, în beneficiul scoalelor sale. Această petrecere a avut un succes strălucit, luând parte la dînsa un public numeros și distins.

Un ministru al Mahdiului. „Figaro” spune că ministru de război al Mahdiului este un francez, cu numele Veret, pe care îl cam cunosc Germanii, deoarece ce el a fost care în Septembrie 1870 a aruncat în aer cetatea Laon spre a nu o da dușmanului întreaga. Când după câte-va luni a isbucnit comuna, Thier i-a ordonat să iee tunurile din Mortmartre și el s'a încercat să facă aceasta, dar' n'a isbutit în această întreprindere grea, căci soldații nu l-au urmat. După războiul Veret a devenit om de afaceri și cămătar, ducînd lucrurile așa departe, în cât a fost condamnat și în fine expuls din legiunea de onoare. Aceasta l'a mahnit așa de mult, încât a părăsit patria și și-a căutat norocul în Egipt, de aci s'a dus în Sudan și a ajutat pe Mahdiu să-și organizeze trupele după modelul european. În cabinetul curios, în care el are funcțiunile unui ministru de război, se află și Olivier Pain, adversarul seu în lupta baricadelor din Maiu 1871. Figaro adaugă că Englezii din Paris, care cunosc iubirea de argint a lui Veret au de gînd să-l mituească, dându-i o sumă mare de bani.

Varietăți.

(Călătorie pe ghița.) Acum câteva zile, mai mulți patinatori din Linz, în Austria, plecară la Ottensheim, de unde se duseră pe Dunăre. De odată pe când petrecerea și veselia erau la culme, se rupse ghița de pe fluviu și curentul luă din ea o mare bucată, pe care se aflau aproape două sute de patinatori, bărbați și femei. Vre-o sută din ei putură să ajungă repede la mal sărînd de pe ghița ce pornise; ceilalți, în număr de 150, scoteau țipete sfășiatoare.

Alarma fû dată pretutindeni, și câteva bărci porniră îndată pentru a scăpa pe cei ce se aflau în pericol ca nise naufragiați. Tocmai când bărcile se apropiară de marelle sloiu de ghiță, pericolul pără a fi și mai amenințator, căci toți patinatorii se grăbiră, care mai de care, să se grămădească pre bărci, și era cît pe aci să se întempe o mare catastrofă.

Din norocire, cei cari veniseră cu bărcile pentru a-i scăpa, nu-și perdură capul; ei începură a vorbi patinatorilor și a-i face să înțeleagă, că cea mai mică imprudență ar pricinui moartea tuturor; se ceru fie-căruia să-și păstreze sângele rece, și, după-ce mai întăiu fură scăpate vre-o patruzeci de doamne, se urmă cu îmbarcarea și pentru ceilalți patinatori, astfel, că în timp de două oare toți se aflară la mal.

(Iubileul de cincizeci de ani al dansului Polka.) Despre multe lucruri frumoase nu se cunoaște originea, nu se scie cine le-a inventat sau descoperit. Astfel este și cu Polka. Cunosce oare dansatorii și dansatoarele, când și de cine s'a născocit Polka, acest dans, care astăzi este răspîndit preste ambele emisfere? — Ascultați dar' următoarea relațiune autentică: Era într'o Duminică seara, în timp de vară, anul 1835, când Ana (numele familiei a rămas necunoscut), slujnică în serviciul unui cultivator lîngă Elbetenitz în Boemia, petrecea cîntînd o melodie, care îi venise spontan în gînd și, plăcîndu-i ritmul nou, ce îl exprima prin repetarea cuvîntului Polka, apucă o mătură de grajd și dansă cu dînsa în curte. Astfel se născu Polka, care nu întârziă a se răspîndi repede în vecinătate, mai cu seamă după-ce dascălul dela Elbetenitz, Iosef Hilmar, compuse după cîntecul Anei cea dintăiu musică de Polka. Adevărata sa peregrinare triumfală a început în anul 1840, când s'a dansat pentru prima oară simultan în Praga, la Viena și la Paris, la cele mai renumite baluri, ajungînd în foarte scurt timp dansul modern preferit. Favoritismul lui a mers tot crescînd și după anul

1850 au urmat pe rînd, în grabnică succesiune, nouele feluri de Polka, numite Polka franceză, Polka mazurca, Polka accelerată (Schnell Polka) ș. c. l., care și ele au ajuns toate dansuri favorite la modă. Fiîndcă în anul curent Polka originală împlinesce aniversarul de o jumătate de secol al născerii sale, ar trebui, ca domnii profesori de arta choreografică să se consulte între dînsii, cum și în ce chip se cuvine a celebra acest iubileu și a glorifica memoria slujniciei Ana, care prin melodia sa ritmică a pus atâte picioare frumoase în mișcare cadentă. Păcat numai, că sprintena fată de atunci, dacă mai trăiesce, a avut tot timpul să ajungă o babă bătrână, care de mult s'ar fi lăsat de polkat.

(Mama și fiica.) O mamă se prezintă cu fiica ei înaintea judecătoriei, stărînd și una și alta, că i s'ar fi făcut nedreptate în privirea unei pretensiuni în bani. În stărînța, cu care și-a apêrat drepturile sale, fiica a mers până să exclame: „Am fiina convingere, că d-nii judecători vor părtini justa mea rugare: mama mea n'are copii, pe când eu am patru.”

Posta ultimă.

Budapesta, 18 Februarie n. „Pester Lloyd” comunică: Călătoria, ce o va întreprinde-o în proximale zile principele de coroană Rudolf dimpreună cu principesa Stefania, va servi, dacă timpul va fi favoritor, spre întălnire cu unul sau altul dintre principii din Balcani; acestei călătorii însă nu se atribuie de loc caracter politic sau vreo tendință politică. În special se privește cercetarea Cetiniei, despre care vorbesc unele țiare, apoi anutimpul de față nici nu-i favoritor pentru astfel de întreprinderi; deoare-ce însă în programul de călătorie e pevedută și susținerea scurtă în Cattaro, e probabil, că se va efectua într'un mod sau într'altul și o întrevvedere cu principele Nicolae din Muntenegru. Din altă parte se comunică despre dispozițiunile de călătorie ale principelui de coroană următoarele: Plecarea din Viena se va întempe în 23 Februarie. Înainte de toate va călători la Mira-mare și Lacroma, petrecînd pe insula din urmă mai multe zile. De acolo se va continua călătoria pe Yachtul „Mira-mare” dealungul portului dalmatin. În Cattaro se va oprî, și e probabil, că principele din Muntenegru se va folosi de prilej, spre a saluta acolo pe principele de coroană. În privința aceea că până undeva merge călătoria cu corabia și că staționa-va și în Pirău, nu s'au luat încă dispozițiuni nestrămutable, deoare-ce o hotărîre definitivă se face atîrnătoare dela timp. Cu prilejul reîntoarcerii poate că va face o vizită în Cettinie. Cam pe la mijlocul lui Martie se va întempe reîntoarcerea la Lacroma, și, după o petrece scurtă acolo, călătoria înderăt spre Viena.

Paris, 18 Februarie n. „Agence Havas” comunică din Shanghai ddo 18 Februarie: Se constatează, că două corăbii chineze s'au cutropit prin torpedele franceze. Trei corăbii au putut din cauza negurei să se refugieze în Chihai.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 19 Februarie n. Contele Stefan Keglevich a provocat la duel pe contele Albert Apponyi pentru expresiunile lui de ieri din casa deputaților. Plenipotențiarii delegați din ambele părți au constatat, că n'ar fi existat nici un motiv de provocare, și astfel afacerea s'a terminat.

Paris, 19 Februarie n. Amîndouă barcele, ce în 15 Februarie n. au cufundat cele două năi chinezesci au perdu numai un om.

Corti, 18 Februarie n. Trupele engleze au deșertat în 14 l. c. n. Gabat și s'au retras la Abuclea, de unde probabil se vor duce înderăt la Gadcul. Cerculă fama că Mahdiul cu 50,000 de oameni și cu multe tunuri e pe cale spre Metammeh.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

Din partea tribunalului din Timișoara se enunță licitațiunea imobilelor lui Ioan Krampo pe 14 Martie n. a. c. la casa comunală din Uj-Bessenyő (com. Timiș).

Imobilele lui Aurel Hablicsek în 15 Aprilie n. a. c. la tribunalul reg. din Timișoara.

Realitățile fraților Pollák în 3 Martie n. a. c. la tribunalul reg. din Fugoj.

Edicte:

Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea soției lui Pavel Braiț, a se insinua în 45 de zile.

Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea lui Pera Borlea, a se insinua în 45 de zile.

Din partea tribunalului din Arad se provoacă ereții după Tudor Mihuț din Magierat (com. Aradului), a se insinua în 45 de zile.

Din partea tribunalului din Arad se provoacă toți aceia, cari au oare-cari drepturi de pretensiune la averea lui Mihaiu Petica, a se insinua în 45 de zile.

Bibliografie.

„Familia.“ Ese în fiecare Duminică. Oradea-mare, 9/15 Februarie 1885. Anul XXI. Nr. 5. Sumar: O dorință nervoasă (poesie) de Carol Scrob. — Datoria de onoare, novelă (urmare) de Iosif Vulcan. — 1884 și 1885. Tragicomedie locală națională, jucată în preseara anului nou în vestitul oraș al Brașovului, N. Petra-Petrescu. — La pian (ilustrațiune). — Alienatiunea mentală în opurile lui Shakespeare. Hamlet și Regele Lear, de Dr. Ștzu. — Felurimi. — Salon: Balul femeilor române din Arad, Ervin. — Scrisori din Bucovina, de Dionisiu O. Olinescu. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Moda, de Valeria. — Posta redacțiunii. — Călimarul săptămânii.

„Recreații științifice.“ Apare odată pe lună. Iași, Ianuarie 1885. Anul III. Nr. 1. Sumar: 1. Cătră cetitori, Redacțiunea. — 2. Trigonometrie, G. Lucescu. — 3. Geometrie analitică. — Câteva curbe celebre și importanțe, C. Climescu. — 4. Chimie. Expresia acțiunilor calorifice a curentilor voltaici, G. Zarifopol. — 5. Probleme rezolvate. — 6. Probleme propuse. — 7. Indreptare.

„Oare de Petrecere.“ Scrieri în prosă de Alexandru Tuducescu. Ediție proprie, în 6 broșuri. Broșura I. Prețul 25 cr. 65 bani. Viena, 1885.

Din

Biblioteca populară a „Tribunei“ au apărut până acuma:

Nr. 1.

Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2.

Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3.

Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4.

Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5.

Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Nr. 6.

Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar: 25 cr. sau 50 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Laptele vînet. În contra acestui morb de lapte neplăcut un econom pe baza propriilor sale experiențe recomandă sulfurizarea odată ori de două-ori pe săptămână a localului, unde se ține laptele, astfel, că aprinzînd sulfurul, se se închișă toate ușile și ferestrele ale acestui local. Dînsul dice, că decînd face astfel, s'a mîntuit de laptele vînet. Pentru fiecare metru cuba a fosolă 1/4 lot de sulf. La toată întîmplarea e de căpetenie aerisirea deasă a localului, și acolo, unde aerisirea e nesuficientă, la ori-ce cas sulfurarea ori și cum se poate recomanda.

„Oenocyanin“ -ul e cea mai bună farbă roșie de vin spre festirea acelor vinuri roșii, cari din cauza timpului nefavoritor nu posed destulă colorare roșie de granat întuneceată. Noi totdeauna am fost și sîntem contra la ori-și-ce colorare artificială de vin roșu; fiindcă nici o farbă pregătută din alte obiecte străine și curate nu poate înlocui materia naturală feștită așa-numită „Oenocyanin“, care se află în

coaja strugurilor negri. Cu toate aceste nu putem fi contra acestei farbe, descoperite acum de curînd, de oare-ce această farbă, precum ne-am convins, prin profesorul Caperné în Conegliano, se stoarce din coaja strugurilor negri și astfel în adevăr se merită numele de „Oenocyanin.“ Răspîndirea acesteia o împedecă numai cauza, că e prea scumpă, încît prețul unui litru e 1 liră (50 cr.) și cu această cantitate abia se poate fărbi mai mult ca 20—25 litre vin șiller. Cumcă această farbă nici de cum nu se poate asemîna cu fărburii din alte plante, e destul de evident din cele premerse.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Februarie st. n. Sibiu: 22 65 36 69 78.

Cursul la bursa de mîncăruri în Budapesta dela 18 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.25 până 8.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, (76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40. Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.10. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60. Ovăs (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.75 până 7.—. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.65 până 5.75; de alt soi fl. 5.55 până 5.60. Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—. Mălaiu (ungurec): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.23 până 8.24 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.78 până 8.79. Săcara (primăvară) — Kilo fl. 5.76 până 5.78 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.76 până 5.77. Rapița (August—Septembrie) fl. 12.1/2 până 12.1/2. Spirit (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 17 Februarie st. n. 1885. Renta amort. (5%) . . . Cump. 93.1/2 vînd. 94.— — Rur. conv. (6%) . . . 89.— „ 90.— Acț. de asig. Dacia-Rom. . . 200.— „ 283.— Banca națională a României . . . 1190.— „ 1200.— Impr. oraș. București . . . 28.— „ 32.— Credit mob. rom. . . 193.— „ — Acț. de asig. Națională . . . 200.— „ 205.— Scrisuri de fondare urbane (5%) . . . 83.1/2 „ 84.— Societ. const. . . 225.— „ 230.— Schimb 4 luni . . . — „ 30.— Aur 12.1/4 „ 12.3/4

Bursa de Budapesta

din 18 Februarie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including items like Renta de aur, Amortisarea datorii, and various bonds.

Bursa de Viena

din 18 Februarie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including items like Renta de aur, Amortisarea datorii, and various bonds.

Publicațiunile „ANCELARIEI NEGRUȚIU“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Opuri din edițiune proprie:

„Amicul Familiei“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va apăre în 1/13 și 15/27 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și va publica articoli sociali, poezii, povești, piese teatrale, romanzi, ș. a., — mai departe va tracta cestiuini literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; și va petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă va nisul a face câte o oară plăcută familiei strivită de grijile vieții; și preste tot va nisul a întinde tuturor indivișilor din familie o întrecere nobilă și instructivă. Tutur de prenumerațiuni pe anul întreg e 4 fl., pentru România 10 fr. — lei noi. Cursul anului curent se începe cu novela, care a obținut „peana de aur“ destinată din partea noastră pentru premiarea celei mai bune scrieri beletristice române; și în Nr. 2 cu o piesă teatrală scrisă în versuri, care asemenea a fost premiată din partea noastră cu 200 franci în aur. Abonații noi vor primi gratis tot ce a apărut până acum din interesantul roman „Părintele Carthausi.“

„Preotul Român“. Diar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în 14/16 și 8/30 și a luni; și va publica: a) articoli din sfera tuturor sciințelor teologice, tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; b) articoli din sfera educațiunii și instrucțiunii religioase-morale, tractate pedagogice, didactice și catechetic etc.; c) predice, omilii, catechese și paraneșe: pre Dumineci, sîrbători și diverse ocașiuni; d) istorioare noi și poezii morale; precum și ori-ce cuvinte înțelepte și amănunte aplicabile la elaborate religioase-morale; e) studii arheologice și documente istorice din trecutul bisericeii române; f) legi și dispozițiuni privitoare la bisericele și scoalele române confessionale; g) Revista evenimentelor, mai ales a acelor din sfera bisericească, scolastică și literară. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. v. a. pentru România 10 fr. — lei noi.

„Cărțile Săteanului Român“. Gazetă populară ilustrată. Va eși în fie-care lună în numeri frumos ilustrați, de câte o coală, și va publica: a) descrierea vieții câte a unui bărbat mai vrednic de amintirea și recunoștința poporului român; b) cunoscințe din economie, industrie, medicină ș. a.; c) poezii vechi și noi; mai cu seamă de acelea, cari ating mai deaproape pre poporul nostru și împregiurările în cari a trăit și trăește; d) novele populare, istorioare, fabule, anecdote, glume, proverbe și cuvinte înțelepte de învîțătură și petrecere ș. a. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 1 fl. v. a. Pentru România 3 franci — lei noi.

Abonații vor primi gratis mai multe portrete și alte icoane frumoase, afară de aceea își vor pute procura cu jumătate prețul mai multe opuri apărute în edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al 5-lea exemplar.

Toate aceste trei diare cu toate premiile și favorurile abonate deodată, costau pe anul întreg numai 8 fl. v. a. pentru România 20 franci — lei noi plătibili și în marce postale.

Amor și dincolo de mormînt. Novelă de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr. Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III și IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., câte una deosebi 30 cr. Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr. Colecta de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr. Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr. Renascerea limbii românești în vorbire și scriere învederită și apreciată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I și II. Prețul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr. Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr. Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. Branda seau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr. El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr. Secretele alor trei nopți sau trei morți vii. Roman anlez după Frankstein de Pamfilu J. Grapini. Prețul 50 cr. Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Costantin Morariu. Prețul 50 cr. Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr. Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Șuluțiu. Prețul 30 cr. Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrele; urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr. Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr. Micul margaritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cîntări bisericesci frumos ilustrați pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., 50 exemplare broșurate costau 6 fl., legate 9 fl., 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl. (Va apăre preste câte-va zile.)

Toate aceste 22 opuri de odată procurate, se dau cu prețul bagatel de 4 fl. a. v.

Cărticică de Rugăciuni și Căntări pentru pruncii scolari de ambe sexele și confesiunile. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr., 50 exemplare costau 3 fl., 100 exemplare 5 fl. a. v. Visul prea santei vergure Maria, a născătoareii de Dumneșieu urmat de mai multe Rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr., 50 exemplare costau 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a. Tot aci va apăre peste pușin. Indreptar teoretic practic pentru învățămîntul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școală. De V. Gr. de Borgovan profesor preparandial (normal) în Gherla. Prețul de abonament e 1 fl. pentru care opul se va trimite cu portofrancaț. După aparițiune opul se va vinde cu 1 fl. 50 cr.

Cărți pentru bibliotecile populare scolare ș. a.: Flori de Toamnă poezii de T. V. Pacațian . . . 1.— „ „ „ edițiune de lux . . . 2.— Poezii de Vasiliu Ranta Buticescu. Prețul redus la . . . 60

Table listing books for the 'Biblioteca Tribunei' with columns for title, price, and author.

Și alte mulțimi de opuri din toate ramurile literaturei.